

Κ

τὰ τῶν μορίων πάχε, οὔβο).
 КОЛЬМНІ ПΆΧЕ. πόσω μᾶλλον.
 КОЛЬМНІ ΟὔΒΟ. πόσω οὔν.

Κόλβ. ἐπιρ. πόσον, ὡς.

Κολέβνο, α. γόνυ. (ιδεῖ καὶ τὰ
 ἐν τῷ ΠΡΕΚΛΑΝΙῶ). 2) = ΠΛΕ-
 ΜΑ.

ΚΟΝΕΠΙΤΆΤΕΛЬ, α. ἄρσ. ἵππο-
 τρόφος, ἵπποχόμος.

ΚΟΝΕΡΙΣΤΆΝΤΙΕ, ἱά. οὐδ. ἵππο-
 δρομία. (καὶ ἀναλελυμ. ΚΟΝ-
 ΣΚΟΕ ΡΗΣΤΆΝΤΙΕ).

ΚΟΝΈΙΖ, η. ἄρσ. τέλος, τέρ-
 μα, πέρας. 2) = ΚΡΆΗ.

ΚΟΝΈЧНІЙ, α, α, οε. ἐπιθ. τελευ-
 ταῖος.

ΚΟΝΈЧНІЬЕ. ἐπιρ. ὕστατον, ὕ-
 στατα, πανύστατον, πανύ-
 στατα, τελευταῖον, ἐν ταῖς
 ὑστάταις, ἐν ταῖς ἐσχάταις.

ΚΟΝΈЧНУ. ἐπιρ. τελευταῖον,
 τὸ τελευταῖον, τελευταῖα,
 τὰ τελευταῖα.

ΚΟΝΌΒЗ, α. ἄρσ. = ΚΟΤΈЛЗ.

ΚΟΝЧІНА, βι. θηλ. συντέλεια,
 τέλος, πέρας. 2) = ΚΟΝЧΆΝІЕ
 = СМΈРТЬ.

Κόνь, α. ἄρσ. ἵππος.

Κοπάю, ε. σκπάχ. σκάπτω,
 ὀρύσσω.

Κοπійникз, α. ἄρσ. δορυφόρος,

Κ

λογχοφόρος, αἰχμοφόρος,
 κοντοφόρος. = ΚΟΠΙΕΝΌΣЕЦЗ.
 2) λογχοποιός, δορυξός.

Κοπέйннй, α, α, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
 ὁ τῆς λόγχης, τοῦ δόρατος.
 2) δораτιαῖος, λογγαῖος.

Κοπιё, ἱά. οὐδ. λόγχη, δόρυ.

Κοпійннй, α, α, οε. ἐπιθ. = ΚΟ-
 ΠΈЙННІЙ.

Κοпійтэ, α. οὐδ. ὀπλή, χηλή.

Κορά, βι. θηλ. φλοιός.

Κοραβέликз, α. ἄρσ. = ΚΟΡΆ-
 ΒΛΕΝНИКЗ.

Κοραβέлннй, α, α, οε. ἐπιθ. = ΚΟ-
 ΡΆΒΛΕННІЙ.

Κοράвленикз, α. ἄρσ. ναύτης,
 ναυτικός.

Κοράвленнй, α, α, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
 ὁ τοῦ πλοίου, τῆς νῆος. ναυ-
 τικός.

Κοράвль, βλά. ἄρσ. ναῦς,
 πλοῖον.

Κορέние, ἱά. οὐδ. (ἀθροιστ.)
 ρίζαι. (καὶ πληθ. κορέниа.
 τὸ αὐτό).

Κόрене, ε. ἄρσ. ρίζα. Снзз κό-
 рене. ἐπιρῶμα τ. ριζόθεν, ἐκ
 ρίζης.

Κορмілница, βι. θηλ. ἡ τιθήνη,
 ἡ τιθηνός, ἡ θηλάζουσα, ἡ
 τροφεύουσα. 2) = ΚΟΡΜІТΕЛ-